

FINNISH B – HIGHER LEVEL – PAPER 1
FINNOIS B – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
FINLANDÉS B – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Monday 17 may 2004 (morning)
Lundi 17 mai 2004 (matin)
Lunes 17 de mayo de 2004 (mañana)

1 h 30 m

TEXT BOOKLET – INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this booklet until instructed to do so.
- This booklet contains all of the texts required for Paper 1.
- Answer the questions in the Question and Answer Booklet provided.

LIVRET DE TEXTES – INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas ce livret avant d'y être autorisé(e).
- Ce livret contient tous les textes nécessaires à l'épreuve 1.
- Répondez à toutes les questions dans le livret de questions et réponses fourni.

CUADERNO DE TEXTOS – INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra este cuaderno hasta que se lo autoricen.
- Este cuaderno contiene todos los textos para la Prueba 1.
- Conteste todas las preguntas en el cuaderno de preguntas y respuestas.

Blank page
Page vierge
Página en blanco

TEKSTI A

NÄYTTELY ANNANTALOSSA

Taru Moilasen Prinsessoja ja pahoja tyttöjä -piirrosnäyttely Annantalon taidekeskuksessa (Annankatu 30) 30.5. asti. Ma-pe klo 9-17, la-su 11-18. Vapaa pääsy.

5 Nuorten taiteilijoiden näyttelyissä näkee usein, miten lapsuuden kuvamaailma on vielä lähellä. Teoksissa vilahtelee iltasaduista tuttuja hahmoja, tietoisesti kömpelösti maalattuja keijukaisia, vanhoja sarjakuvahahmoja ja 1970-luvun kukkakuvioita.

10 Mikäli Taru Moilasesta joskus tulee ammattitaiteilija, hänen tuskin tarvitsee enää kolmikymppisenä palata lapsuutensa kuvamaailmaan teoksissaan. 15-vuotias Moilanen on nimittäin piirtänyt koko lyhyen elämänsä ajan niin paljon hevosia, prinsessoja ja muotipimuja, että hän voi aikuisena keskittyä joihinkin muihin aiheisiin.

15 Moilasen määrällinen ja laadullinen kehitys on ollut lievästi sanottuna hurjaa. Siitä todistavat Annantalon taidekeskuksessa esillä olevat 650 (!) piirrosta yli kymmenen vuoden ajalta. Silti nähtävillä on vain osa kokonaisuudesta, jonka Moilasen äiti on uskollisesti tallettanut. Melkoinen uran aloitus!

20 Moilanen on intohimoinen piirtäjä. Työt ovat syntyneet omaehtoisesti kotona tai vaikkapa koulussa välitunnilla. Uusimmissa kuvissa vilisee itsevarmoja mallikaunottaria ja virtaviivaisia megatyttöjä. Japanilaistyylinen teknosarjakuvakin nuorelta naiselta sujuu.

Jälki on huippuhyvää, vaikka ei luonnollisestikaan vielä erityisen persoonallista. Mutta aikaahan Moilasella on.

25 Parasta kritiikkiä ja palautetta piirrosten tekijälle taitavat olla näyttelyn vieraskirjaan kirjoitetut kommentit:

“Upeata. Miksi mä en osaa piirtää yhtä hyvin?”

“Ihania kuvia, onnea vaan uralle!”

“Voi kun mulla olisi sun kädet ja taidot. Miten ihmeessä olet oppinut noin hyväksi?”

30 “En voi käsittää, että joku on noin taitava ja osaa noin hyvin noin nuorena.”

TEKSTI B

Janne Ahonen hylkäsi hiihtosauvat puolitoistavuotiaana. Aikuisena hän on saavuttanut mäkihypyssä olympia- ja MM-tasolla yhteensä neljä kultamitalia, neljä hopeaa ja kaksi pronssia. 26-vuotias Ahonen on saamassa valmiiksi ison urakan – oman talon maalaismaiseen ympäristöön.

Ison mäen Janne onkin humoristi

Mediassa olet yleensä varsin vakavailmeinen. Millaista on huumorisi?

Kai minut voisi määritellä vakavaksi humoristiksi. Mutta samat asiat minua naurattavat kuin iloisempiakin humoristeja. Perushuumori toimii.

Sinulla on omakotitalon rakennustyö kesken. Mihin talo nousee, ja miten olet osallistunut projektiin?

Tontti on noin seitsemän kilometriä Lahden keskustasta mutta silti kuin maaseudulla. Varsinaisiin rakennustöihin en ole osallistunut. Yhtäkään naulaa en ole hakannut. Olin enemmän paikalla alkuvaiheessa, kun tontilta kaadettiin puita. Ja sitten olen tietenkin mukana päättämässä asioista, kuten materiaaleista.

Monilla suomalaisilla mäkihyppäjillä on lempinimiä, ja sinut tunnetaan nimellä Rane. Miksi?

Nimitykseni taisi aikoinaan keksiä Jani Soininen. Alun perin hän kutsui minua Maunoksi, ja sitten se muuttui Manuksi, edelleen Maneksi ja nyt viimeksi Raneksi. Kai se sopii myös tähän nykyiseen rakennusmiehen imagoonikin.

Minkä ikäisenä hyppäsit ensimmäisen kerran ilman sauvoja?

Mulle on kerrottu, että 1,5-vuotiaana, jolloin sain ensimmäiset sukset ja sauvat. Heti kun minut oli saatu pystyyn suksille, olin kuulemma heittänyt sauvat sivuun, hypännyt paikallani ja huutanut: ”Kokkonen!” Hän oli sen ajan mäkihypyn sankari.

Entä minkä ikäisenä hyppäsit ensimmäisen kerran Lahden isosta mäestä? Kuinka pitkälle hyppy kantoi ja pysyitkö pystyssä?

Hyppäsin ensimmäisen kerran Lahden isosta mäestä 14-vuotiaana. Ennätys mäessä oli tuolloin 124 metriä, ja ensimmäisellä hypylläni oli pituutta tasan 100 metriä. Pysyin pystyssä. Kun tulin seuraavana päivänä isoon mäkeen uudelleen, hyppäsin 127 metriä eli yli senhetkisen virallisen mäkiennätyksen.

Kuvitellaanpa hetki, että suksien käyttö kiellettäisiin Suomessa. Millä seuraavista laskisit Lahden isosta mäestä pakkotilanteessa: pulkalla, potkukelkalla, maastopolkupyörällä, muovipussilla vai ilman mitään alustaa?

No mielelläni en turvautuisi mihinkään noista vaihtoehdoista. Jos ihan pakko olisi, ehkä sitten ilman mitään alustaa, koska silloin vauhti pysyisi mahdollisimman hitaana.

Olet 26-vuotias mutta sinua kutsutaan mäkihyppässä veteraaniksi. Kuinka eläkeläiseksi tunnet itsesi?

Hehheh, en ole vielä yrittänyt saada alennusta missään enkä hakenut eläkeläisten matkakorttia, mutta elän hyppääjänä jo yhdettätoista kauttani. Mäkimiehen eläkeikä pyörii siinä jossain vähän yli kolmenkymppin nurkilla.

Nykyiset hyppyhaalarit parantavat merkittävästi mäkimiesten lento-ominaisuuksia. Eräs harrastelijahyppääjä on kuitenkin uhannut hypätä nakuna ilman vaatteita. Miten paljon arvelet alastomuuden heikentävän hänen hyppysuoritustaan?

En usko, että vaatteilla – tai niiden puuttumisella – on mitään vaikutusta tämän koomikon hyppyihin! Mutta otetaanpa vertailuun maailman kärkinimet ja hyppypaikaksi vaikka Lahden suurmäki. Hyppypuku päällä normaali hyppy kantaa noin 120 metriä. Jos sama mies hyppää uimahousut päällä, luulen, että hyppy kantaa parhaimmillaan noin 50 metriä, eli 70 metriä vähemmän. Mutta tämä saa jäädä teorian tasolle: en kyllä viitsi itse kokeilla!

TEKSTI C

Opettaja mitätöi unelmani

Sankaruus – ainoa tavoittelemisen arvoinen asia elämässä.

Myönnän olevani yhä katkera siitä, että ala-asteen viidennen luokan liikuntatunnilla hyppäämäni uskomaton pituushyppytuloksni törkeästi mitätöitiin. Sillä häpeällisellä teolla minulta riistettiin oikeus sankaruuteen.

5 Oman ikäpolvensa – tytöt tietenkin mukaan lukien – kunnioituksen hankkiminen oli kymmenvuotiaalle koulupojalle mahdollista vain kolmella tavalla:

1. Joko tiesit kaiken toisesta maailmansodasta tai jostakin muusta erikoisalasta
2. Olit voimiltasi ainakin kymmenen luokkatoverisi veroinen
3. Tai olit urheilussa kuningas.

10 Siksi jokasyksyinen koulujenvälinen urheilukisa oli vuoden odotetuimpia tapahtumia ja sen voittajat juhlistettiin sankareita. Karsinta kisoihin oli kova, ja tavallisilla urheilutuloksillani pääsin korkeintaan katsomoon.

Mika, mies kuin kreikkalainen veistos, sen sijaan oli urheilussa luokkamme kuningas. Juoksut, hyppy, heitot – laji kuin laji, Mika oli aina ykkönen ja hänet lähetettiin kisoihin.

15 Itse olin juoksussa keskinkertainen, mutta pituushyppäyksessä luokan viiden parhaan joukossa. Pisimmät leiskautukset olivat kuitenkin ulottumattomissani, ja ilmalentoni päättyivät yleensä 3,20 metrin tienoille.

20 Olisi ollut mahtavaa päästä kisoihin. Patsastella siinä kaikkien katseiden edessä, jännittää lihaksensa lähtötelineisiin hiiskumattoman hiljaisuuden vallitessa, räjähtää luotina radalle, aistia väkijoukon – erityisesti esipuberteettia lähestyvien tyttösten – huumaava kannustus, ohittaa kanssakilpailijoita yksi kerrallaan, ylittää maaliviiva ensimmäisenä, kuulla oma nimensä lausuttuna megafoniin ja lopulta nousta palvottuna mestarina palkintokorokkeelle. Siitä minä haaveilin. Siitä joka poika uneksi iltaisin.

25 Tulin pituushyppylankulle todella kovaa, ponnistin hurjasti ja lensin kevyessä myötätuulessa elokuun aamu-usvassa. Hiekka pöllähti. Yllätyksekseni en tullutkaan alas rähmälleni vaan alastuloni oli täydellinen.

— Nyt meni liian pitkälle, virallisena valvojana toiminut opettajani huudahti hämmästyneenä.

30 Niin taisi mennä, huomasin itsekin katsellessani alastulokohtaani. Mittamiehet ilmoittivat hypyn pituuden, joka sai kaikkien polvet notkahtamaan: 3,55!

— Ei voi olla totta! hyppypaikalla kohistiin.

Lukemahan oli ikäni ja olosuhteet huomioon ottaen liki samaa luokkaa kuin Bob Beamonin Meksikon olympialaisissa vuonna 1968 tekemä huikea maailmanennätys 8,90.

35 3,55. Oli se totta. Sillä käsittämättömällä lukemalla pääsisin koulujenvälisiin kisoihin, ja jos siellä pystyisin samaan tulokseen, ei voittajasta olisi epäselvyyttä. Minusta tulisi jumaloitu sankarihahmo, jota sametti-ihoiset kaunottaret kylvettäisivät porealtaassa ja jolle trubaduurit säveltäisivät lurituksiaan.

Harmi vain, että 3,55 oli opettajallekin mahdoton käsittää. Hänestä oli yksinkertaisesti luonnotonta, että kaltaiseni hikoileva porsas liiteli sellaisia välimatkoja tuosta vaan.

40 Niinpä hän suuressa viisauudessaan totesi, etten pystyisi enää koskaan samaan, joten oli aivan turha laittaa minua koulujenvälisiin nolaamaan itseäni ja kouluani.

Koska maailma on oikeudenmukainen paikka, kisoihin lähetettiin aina varma ja voittoisa Mika. Siellä hän kulki voitosta voittoon kaikissa lajeissa ihastuksesta punastuvien tyttöjen kannustamana.

45 Mutta 3,55 on hänelle yhä pelkkää unelmaa.

TEKSTI D

Sodankylä-muistilista

① Kioskipaikka ② Kesähotelli ③ Dormus-asunnot ④ Hotelli Sodankylä
⑤ Elokuvateatteri ⑥ Elokuvatelta ja koulu ⑦ Hotelli Kultainen karhu / Festariklubi

Elokuvajuhlat 16.-20.8.

Sodankylä on noin kymmenentuhannen asukkaan kaupunki Keski-Lapissa. Sodankylässä luonto ja ihminen kohtaavat, sillä kunnan pinta-alasta kolmannes on kansallispuistoa. Sodankylä tunnetaan myös yliopistopaikkakuntana ja tietenkin elokuvajuhlien isäntänä.

Niin sanottu virallinen tapa saapua Sodankylän elokuvajuhlille on Helsingistä lähtevä festivaalijuna. Kannattaa harkita myös Finnairin edullisia festivaalilentoja. Sekä juna- että lentomatkoihin kuuluu linja-autokyyti Rovaniemeltä Sodankylään. Festivaalin aikana Sodankylässä toimii kaksi hotellia ja kesähotelliksi muutettu oppilaitos. Lattiamajoitustakin löytyy pienibudjettisille ja vähän unta kaipaaville.

Sodankylässä keskitytään ohjaajavieraiden tuotannon esittelyyn. Vieraat eivät aina ole kuuluisuuksia, mutta vähemmänkin tunnettuihin tekijöihin kannattaa tutustua.

Sodankylään saapuu Suomen eri puolilta ja ulkomailta tuhansia vieraita, eri alojen ihmisiä, joita yhdistää tavallista syvempi elokuvakiinnostus. Paikallinen nuorisio jonottaa katsomaan *Levottomat*-tyyppisiä suomalaisia hittejä.

Opi perusasiat

Mitä Sodankylän elokuvajuhlille lähtijän on syytä muistaa.

Juhlilla esitetään filmejä kaikenikäisille klassikoista ensi-iltoihin. Tänä kesänä nähdään esimerkiksi Jacques Tatin riemastuttava komediaklassikko *Riemuloma Rivieralla*, mykkäelokuva *Ajomies* vuodelta 1921 ja amerikkalaisten tähtinäyttelijöiden *Valkoinen oleanteri*, joka kertoo teini-ikäisen sijaiskotilapsen haikean tarinan.

Elokuvia esitetään kolmessa paikassa: viehättävässä Lapinsuu-teatterissa, koulurakennuksen juhlasalissa ja sirkusteltassa. Välimatkat ovat lyhyet.

Kannattaa ottaa lämmintä vaatetta mukaan. Vaikka sää suosisi, yöllä elokuvatellassa voi tulla vilu. Elokuvasalista poistuessa voi suojata silmät keskiyön auringolta tummilla lasilla. Termospullon olennainen osa monien varustusta.

Nälkäiselle festivaalivieraalle ensiapu löytyy elokuvajuhlien telta-alueen lukuisista ruokakojuista. Sodankylässä on myös monia ravintoloita, ja esimerkiksi Annan baarista saa aitoa lappilaista kotiruokaa.

Illasta aamuun pyöriville elokuville on tarjolla vaihtelua festivaaliklubilla, jonka vakioesiintyjä ovat suomalaiset ykkösbändit. Jos elokuvista haluaa kokonaan eroon, voi lähteä seuraamaan Kullanhuhdonnan SM-kisoja tai Yöttömän yön ravikisoja tai kokeilla kalastusta Sodankylän kalapaikoilla.